

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย วิเคราะห์ และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาจากเรื่องรังสีเพื่อใช้ในการถ่ายภาพด้วยรังสีเอกซ์และนิวตรอนนั้นผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกสารเรืองรังสีที่มีคุณสมบัติต่อการเกิดอันตรกิริยากับรังสีได้ดี และให้แสงที่มีความยาวคลื่นในช่วงมีผลตอบสนองต่อฟิล์มถ่ายภาพที่ดีอีกเช่นกัน ดังนั้นสารเรืองรังสีชนิดแกดโดลิเนียมออกซีซัลไฟด์ (เทอร์เบียม) จึงเป็นสารที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามที่ได้กล่าวมาแล้ว สำหรับการพิจารณาต่อไปคือ การเลือกสารชนิดหนึ่งยวที่เหมาะสมและวิธีการขึ้นรูปเป็นแผ่น ซึ่งจากการวิจัยได้ข้อสรุปดังนี้

5.1.1 ในการเลือกสารชนิดหนึ่งยว ควรพิจารณาเลือกสารชนิดหนึ่งยวที่มีความโปร่งใส โดยที่สารชนิดหนึ่งยวจะต้องไม่ดูดกลืนแสงที่เปล่งออกมาจากสารฟอสฟอรั และสามารถผสมเป็นเนื้อเดียวกันกับแกดโดลิเนียมออกซีซัลไฟด์ (เทอร์เบียม) ได้ดี และไม่ทำให้คุณสมบัติที่ดีต่าง ๆ ของแกดโดลิเนียมออกซีซัลไฟด์ (เทอร์เบียม) ลดลง ในการทดลองนี้พบว่ากาวน้ำ UHU และยูรีเทน SS200 เป็นสารชนิดหนึ่งยวที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เพราะมีความโปร่งใสและยึดเกาะเป็นเนื้อผสมเดียวกันกับสารเรืองรังสี

5.1.2 จากการทดลองเลือกสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างแกดโดลิเนียมออกซีซัลไฟด์ (เทอร์เบียม) กับสารชนิดหนึ่งยว พบว่าสารชนิดหนึ่งยวยูรีเทน SS2000 และกาวน้ำ UHU ได้สัดส่วนที่เหมาะสมคือ 1:1 โดยในที่พบว่า สารชนิดหนึ่งยวกาวน้ำ UHU มีข้อเสียคือ ละลายง่ายทำให้ไม่สะดวกต่อการเก็บรักษา ดังนั้นในการวิจัยนี้จึงเลือกใช้สารชนิดหนึ่งยวยูรีเทน SS2000 เพราะยึดเกาะแน่นและเก็บรักษาง่ายกว่า

5.1.3 ความหนาของชั้นเรืองรังสีที่เหมาะสม จะต้องเป็นความหนาที่มีค่าน้อยที่สุดที่ทำให้ฟิล์มมีความดำมากที่สุด เมื่อฉากเรืองรังสีมีความหนามากขึ้นจะให้ความดำมากขึ้นด้วย แต่เมื่อเพิ่มความหนาไปถึงค่าหนึ่งความดำจะคงที่ โดยชั้นเรืองรังสีไม่ควรมีความหนามากเกินไป เพราะจะมีผลต่อความคมชัดของภาพถ่ายทางรังสี ดังนั้นจึงเลือกสร้างฉากเรืองรังสีที่ความหนาของชั้นเรืองรังสีประมาณ 90 มิลลิกรัมต่อตารางเซนติเมตร โดยมีส่วนประกอบเป็นแกดโดลิเนียมออกซีซัลไฟด์ (เทอร์เบียม) และยูรีเทน SS2000 ในอัตราส่วนโดยน้ำหนักต่อปริมาตรเป็น 1:1

5.1.4 การทดสอบคุณสมบัติต่าง ๆ ของฉากเรืองรังสีที่พัฒนาขึ้น

ก. ความสม่ำเสมอของการให้แสงของฉากเรืองรังสีมีผลต่อภาพถ่ายที่ออกมา หากฉากเรืองรังสีไม่มีความสม่ำเสมอ ภาพถ่ายที่ได้จะบิดเบือน หรือมีคุณภาพที่ไม่ดี ผลจากการทดสอบพบว่าฉากเรืองรังสีที่พัฒนาขึ้นนี้ ให้ความสม่ำเสมอคิดตลอดทั้งแผ่นฟิล์ม

ข. จากการทดสอบหาค่าแฟกเตอร์ความเข้ม (intensification factor) พบว่ามีค่าประมาณ 5.12 ซึ่งพบว่าสามารถลดเวลาในการถ่ายภาพด้วยรังสี 5.12 เท่า

ค. รีโซลูชัน (resolution) เป็นสิ่งที่บอกรายละเอียดของภาพถ่ายที่ได้ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาข้อบกพร่องในชิ้นงาน ซึ่งพบว่าฉากเรืองรังสีช่วยให้มีค่ารีโซลูชันเท่ากับ 0.5 มิลลิเมตร

ง. ฉากเรืองรังสีที่พัฒนาขึ้นนี้ ช่วยทำให้ภาพถ่ายบนฟิล์มมีความเปรียบต่างที่ดี และสามารถเห็นรายละเอียดได้ชัดเจน

5.2 วิจารณ์ผลการวิจัย

5.2.1 แม้ว่าสารแกดโดลิเนียมออกไซด์ซัลไฟด์ (เทอร์เบียม) มีราคาแพงและต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ จึงทำให้สร้างฉากเรืองรังสีได้มีขนาดเล็ก โดยมีขนาด 8.9 ซม. x 2.16 ซม. แต่คุณภาพของฉากเรืองรังสีที่พัฒนาขึ้น มีความใกล้เคียงกับฉากเรืองรังสีที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ แต่มีข้อดีกว่าคือต้นทุนถูกกว่า

5.2.2 ชั้นเรืองรังสีที่ฉาบอยู่บนแผ่นอะลูมิเนียม จะหลุดร่อนได้ง่ายเพราะการยึดเกาะไม่แข็งแรงพอ ดังนั้นจึงต้องมีความระมัดระวังเป็นอย่างมากในการใช้งานและการเก็บรักษา

5.2.3 ในการฉีกแผ่นเพื่อสร้างชั้นเรืองรังสีบนแผ่นอะลูมิเนียมชั้น ในงานวิจัยนี้ใช้อุปกรณ์สำหรับฟัน 2 ชนิด ได้แก่ ฟันกลม และฟันฉีกแผ่น เนื่องจากสารแกดโดลิเนียมออกไซด์ซัลไฟด์ (เทอร์เบียม) ซึ่งเป็นสารหลักที่ใช้ในงานวิจัยนี้มีราคาแพง ในการทดสอบเพื่อหาคุณสมบัติต่าง ๆ ของฉากเรืองรังสีนั้น จำเป็นจะต้องใช้สารเรืองรังสีปริมาณมากกว่าพื้นที่สำหรับการฉีกแผ่น ทั้งนี้

เพราะมีสารเรืองรังสีบางส่วนติดค้างอยู่ภายในเครื่องฉีดยานี้ จึงเป็นสาเหตุอีกอย่างที่ทำให้เกิดการ
สิ้นเปลือง

5.3 ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาฉากเรืองรังสีในงานวิจัยนี้ ยังต้องมีการปรับปรุงวิธีการของสร้างชั้นของฉาก
เรืองรังสี เนื่องจากวิธีสร้างชั้นเรืองรังสีนั้นใช้วิธีการพ่นด้วยมือ ซึ่งข้อเสียคือ ไม่สามารถควบคุม
ความหนาของฉากได้แม่นยำนัก เพราะไม่มีความสม่ำเสมอของการฉีดยานี้ และส่วนผสมที่ใช้ใน
การฉีดยานี้มีการกระจายออกไปนอกแผ่นอะลูมิเนียมที่ใช้ในการสร้างฉากเรืองรังสี ทำให้มีการ
สิ้นเปลืองสูง ควรจะมีการจัดระบบการสร้างฉากเรืองรังสีที่แม่นยำเพื่อสิ้นเปลืองของสารเรืองรังสี
โดยไม่เกิดประโยชน์ และฐานของฉากที่ใช้ควรจะใช้แผ่นพลาสติก เซลลูโลสในเตรต หรือวัสดุ
อื่น ๆ ที่เหมาะสม และมีผลในการลดทอนรังสีเล็กน้อย ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะสามารถใช้ในเทคนิคการ
ถ่ายภาพด้วยรังสีด้วยฉากเรืองรังสี 2 แผ่นมาประกบกับฟิล์มทั้ง 2 ด้าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย